

Verbeterplan inzake de uitvoering van de Regeling TAS in het verlengde van het evaluatieonderzoek van Research voor Beleid naar deze regeling.

1. Inleiding

In opdracht van het ministerie van SZW is de Regeling tegemoetkoming asbestslachtoffers (TAS) in de loop van 2005 door onderzoeksbureau Research voor Beleid (RvB) geëvalueerd. De evaluatie richtte zich op de doeltreffendheid en de effecten van de per 1-1-2003 en 1-7-2003 gewijzigde TAS-regeling. De wijzigingen betroffen respectievelijk de introductie van een voorschotregeling, teneinde de doorlooptijd tussen aanvraag en schadeloosstelling te bekorten, alsmede de uitbreiding met huisgenoten van werknemers die met asbest hebben gewerkt. Op een aantal belangrijke punten, zo concluderen de onderzoekers, zijn de resultaten van de TAS-regeling en de bemiddeling door het IAS/BSA verbeterd. Het aantal aanvragen voor bemiddeling en TAS is duidelijk gestegen en veel meer mensen ontvangen tijdens hun leven een tegemoetkoming. Op een aantal punten betreffende de uitvoering is volgens RvB verbetering mogelijk. Hieronder worden deze verbeterpunten besproken en waar mogelijk voorzien van concrete maatregelen.

2. Versnellen medisch traject

De processen rond de behandeling van voorschotaanvragen duren nogal eens langer dan voor de verstrekking van de tegemoetkoming wenselijk is. Een belangrijke oorzaak is het gegeven dat niet alle mesotheliomgevallen worden gemeld bij het NMP en dat de informatie bij de behandelende sector (longartsen en pathologen) moet worden opgevraagd. Een andere, niet door RvB genoemde oorzaak is dat in 10% van de gevallen het NMP geen soelaas biedt en de expertgroep van de NVALT (longartsenvereniging) een diagnose moet stellen.

Maatregelen

=> RvB geeft terecht aan dat een goede informatievoorziening richting longartsen essentieel is. Op dit moment ontvangen de longartsen en longpoli's in de ziekenhuizen regelmatig informatie, waaronder foldermateriaal en de elektronische nieuwsbrief. Verder zal het IAS medio 2006 met het NVALT een congres organiseren. Met het secretariaat van het NVALT zal binnenkort worden besproken welke mogelijkheden in deze nog resten.

=> De procedure zou in sommige gevallen sneller kunnen verlopen als de meldingsgeneigdheid van de behandelende sector bij het NMP groter zou zijn. Op dit moment bereikt 60-70% van de pa-uitslagen rechtstreeks het NMP. Met de Nederlandse Vereniging voor Pathologie (NVvP) wordt binnenkort besproken of het doorsturen van de pa-uitslagen door de betrokken laboratoria tot de standaardprocedure zou kunnen gaan behoren.

=> RvB maakt ook melding van de mogelijkheid dat op termijn een snellere diagnosemethodiek geïntroduceerd zal worden. Het betreft hier helaas toekomstmuziek. Op korte termijn wordt hiervan door NMP en NVALT geen soelaas verwacht.

=> De thans gehanteerde diagnosemethodiek zal in 2006 overigens wel onderwerp van studie zijn. In opdracht van het IAS zal een breed onderzoek gedaan worden naar de werking van het protocol diagnose maligne mesothelioom, dat in het kader van het Convenant Instituut Asbestslachtoffers in 1998 is opgesteld.

3. Onderzoek traceerbaarheid werkgevers

Een belangrijke oorzaak van het niet slagen van een bemiddeling is dat werkgevers niet meer traceerbaar zijn. Dit kan komen doordat werkgevers niet meer bestaan of failliet zijn. Soms zijn er nog rechtsopvolgers, die soms via het IAS-bestand, de Kamer van Koophandel, het betreffende pensioenfonds, Rijksarchief en internet (google, altavista, enz.) opgespoord worden. In een enkel geval komen derden (o.a. advocatuur) de rechtsopvolgers op het spoor.

Maatregelen

=> RvB pleit er voor om met een aantal deskundigen te brainstormen over andere opties. Gewaakt moet hierbij worden voor overspannen verwachtingen. Mogelijk dat in dit verband de archieven van brancheorganisaties en scheepvaartregistraties soelaas bieden. Deze opties zal het IAS op korte termijn onderzoeken. Vraag in dit verband is ook tot hoe ver het onderzoek zich dient uit te strekken. Zeer uitgebreid onderzoek is tijdrovend en kostbaar en zal meestal niet lonend blijken.

4. Omgang met complexe bemiddelingszaken

Sommige bemiddelingszaken nemen veel tijd omdat het juridische bewijs niet eenvoudig rond is te krijgen. Gegeven de progressie van onderhavige ziekte en de belasting die een zaak met zich mee brengt zou het zeer wenselijk zijn als de duur van deze zaken structureel verkort kan worden.

Maatregelen

=> In het kader van het RvB-onderzoek is de suggestie gedaan om complexe bemiddelingszaken die (te) lang duren voor te leggen aan een panel van deskundigen. In zijn algemeenheid is deze suggestie minder voor de hand liggend. Ook een panel is tijdrovend en zal veelal niet tot een andere conclusie komen dan het IAS, omdat er nog onvoldoende bewijs op tafel ligt. Mogelijk biedt een commissie van deskundigen wel soelaas bij verjaringszaken, waarover nog onvoldoende jurisprudentie is. Hierbij zal eerst moeten worden vastgesteld waar alle partijen het in deze wel over eens zijn. Het IAS-bestuur beraadt zich op dit moment over dit idee en zal in de eerste helft van 2006 hierover een besluit nemen.

=> Dossiers met een langere doorlooptijd dan het 'Service Level' aangeeft dienen standaard voorgelegd te worden aan de directeur. Met deze procedure is al in de loop van 2005 een begin gemaakt.

=> Het Comité Asbestslachtoffers heeft geopperd om bij langlopende dossiers de slachtoffers standaard te adviseren een andere weg te behandelen (bijvoorbeeld een juridische procedure). Deze suggestie sluit aan bij de door het IAS gehanteerde aanpak, waarbij, als de zaak vastgelopen is, dan wel veel langer duurt dan noodzakelijk geacht mag worden, het dossier wordt gesloten. Hierbij worden de schadepartijen op de hoogte gesteld van de bevindingen van het IAS en geïnformeerd over de juridische mogelijkheden ter zake. Vanaf 2005 worden alle dossiers van vóór 2004 nog eens extra getoetst op de mogelijkheden voor verdere bemiddeling door het IAS.

5. Terughalen van voorschotten

RvB stelt vast dat het terughalen van de voorschotten nog niet helemaal sluitend verloopt. Het verdient aanbeveling dat SVB en BSA de processen op dit punt nog eens samen doorlopen en eenduidig afstemmen waar in deze de verantwoordelijkheden liggen.

Maatregelen

=> Op 20 oktober 2005 heeft over dit onderwerp overleg plaatsgehad tussen SVB en IAS. Vastgesteld is dat de SVB tot taak heeft de voorschotten terug te vorderen. De bestaande procedure zal door de SVB nader worden onderzocht en indien noodzakelijk, zo spoedig mogelijk worden aangepast.

6. Afstemming managementinformatie

De managementinformatie van SVB en IAS sluit onvoldoende op elkaar aan. Dit heeft o.a. te maken met het feit dat beide organisaties hun eigen registratiesystemen hanteren en de cijfers op een andere wijze presenteren.

Maatregelen

=> De in het RvB-rapport gesignaleerde problemen zullen grotendeels worden ondervangen door de gegevens van IAS en SVB op elkaar te laten aansluiten. Hiertoe is medio 2005 een gemeenschappelijk project van start gegaan waardoor het mogelijk is de dossiers aan elkaar te koppelen. In dit verband zullen alle dossiers waarvoor een voorschot is verstrekt worden voorzien van een TAS-nummer. Voorts zal het IAS de SVB iedere maand een overzicht aanleveren van de status van alle dossiers waarvoor het IAS, in de geselecteerde periode, een positief advies voor de verstrekking van het voorschot heeft afgegeven. Onderhavig project wordt eind 2005 afgerond.

7. Verbetering van voorlichting

De voorlichting aan slachtoffers via de longarts is van groot belang. Bij punt 2 van deze nota wordt hieraan aandacht besteed. IAS en SVB brengen een gemeenschappelijke folder uit en op de websites van IAS, SVB en SZW is informatie te vinden over de TAS-regeling en de procedure voor bemiddeling. De voorlichting van het IAS richt zich ook op een groot aantal intermediaire organisaties, waaronder ziekenhuizen, werkgevers- en werknemersorganisaties en slachtofferverenigingen. Verder is er op dit terrein een samenwerkingsverband tussen KWF Kankerbestrijding, ANBO, SVB en IAS. Via huis-aan-huisbladen tracht het IAS het slachtoffer regelmatig rechtstreeks te informeren.

Maatregelen

=> RvB is van mening dat de slachtoffers nader dienen te worden geïnformeerd over wat er van hen wordt verwacht tijdens het bemiddelingsproces en dat het zinvol kan zijn hen in dit proces extra te ondersteunen. Tevens is door RvB geconstateerd dat het proces belastend is voor de slachtoffers. Aan bovengenoemde punten wordt uitdrukkelijk aandacht besteed in een project van IAS en SVB dat beoogt de bestaande verwerking van aanmeldingen voor bemiddeling structureel te wijzigen. De wijzigingen betreffen o.a. een combinatie van de twee aanvraagformulieren van IAS en SVB in één formulier, de digitalisering van alle formulieren zodat het mogelijk wordt de formulieren via de computer in te vullen en in de toekomst de voortgang via internet te volgen, alsmede ondersteuning van het slachtoffer bij de invulling van het formulier. Het project zal in het eerste kwartaal van 2006 naar verwachting worden afgerond.